

PYTANIA

O PRZEBACZENIE

Pytanie 10.

Dlaczego Jezus umarł na krzyżu?

Kto mógł ponieść karę za twoje grzechy? Nie mógł tego uczynić twój kolega, ponieważ jest tak samo grzeszny jak ty. Nie mogli tego zrobić także twoi rodzice, ponieważ nawet najlepsi rodzice robią czasami złe rzeczy. Nie mógł za ciebie umrzeć twój pies, ponieważ zwierzę nie może wziąć na siebie win człowieka. Tylko Jezus mógł umrzeć zamiast nas. On jest jedną osobą, która nigdy nie popełniła grzechu – nawet jednego. Nie było powodu, aby musiał umrzeć. Jezus jest Synem Bożym, który został ukarany za nasze grzechy – dlatego możemy otrzymać przebaczenie!

Naucz

To, że Jezus był naszym zastępcą, stanowi najważniejszą część Dobrej Nowiny. On umarł zamiast nas, przyjmując karę, która się nam należała. Możesz podzielić się z dzieckiem innym wersem: „On to został wydany za nasze grzechy i wskrzeszony z martwych dla naszego usprawiedliwienia” (List do Rzymian 4, 25).

**Lecz On był przebity za nasze grzechy,
zdruzgotany za nasze winy.
Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas,
a w Jego ranach jest nasze zdrowie.**

Księga Izajasza 53, 5

Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości.

I List św. Jana I, 8-9

Pytanie II.

Dlaczego Jezus musiał umrzeć za moje grzechy, skoro żadnego nie pamiętam?

Możesz uważać jedne grzechy za wielkie, a inne – za małe. Naprawdę jednak nie ma takiego podziału. Niektóre grzechy są wyraźnie widoczne, np. podstawienie nogi koledze. Mogą wyrządzić wiele cierpień bliźniemu – jeśli kolega upadnie na ziemię i złamie ząb. Wszystkie grzechy są jednak złem. Możesz sądzić, że rzadko kiedy grzeszysz, jednak wszyscy popełniamy wiele złych rzeczy. Pamiętaj, że wszystkie grzechy są tak złe, iż Jezus musiał za nie umrzeć. Wszystkie grzechy zasmucają Boga – nawet jedno przewinienie wyrządza szkodę przyjaźni, która nas z Nim łączy. Apostoł Jakub powiedział: „Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę za wszystkie” (List św. Jakuba 2, 10). Szczere wyznanie grzechu to pierwszy krok do uświadomienia sobie potrzeby otrzymania Bożego przebaczenia.

Zastosuj

Kiedy dzieci mówią, że ich grzechy to „nic wielkiego”, często uważają, że ich przewinienia są małe w porównaniu z przewinieniami innych. Gdy dziecko zrobi coś złego, naucz je modlitwy, składającej się z dwóch części: (1) wyznanie grzechów Bogu i (2) podziękowanie za Jego przebaczenie. Jeśli dziecko nie przyzna się do grzechu, nie będzie musiało rozwiązać problemu zła, którego się dopuściło. Bez przyjęcia Bożego przebaczenia, pozostanie obciążone winą. Możesz nauczyć dziecko wersetu ze strony 34 jako modlitwy.

Pytanie 12.

Czy Bóg przebaczy nawet największym grzesznikom?

Jezus, Syn Boży, często przebywał w towarzystwie grzeszników. Przyjaźnił się z ludźmi, którzy nadużywali alkoholu (Ewangelia wg św. Mateusza 11, 19). Rozmawiał z kobietą, której nie lubiano za to, że miała wielu mężów (Ewangelia wg św. Jana 4, 1-30). Wstąpił do domu poborcy podatków, który oszukał wielu ludzi (Ewangelia wg św. Łukasza 19, 1-10). Nie powinno więc zaskakiwać, że Bóg wzywa wszystkich ludzi, aby – niezależnie od tego co uczynili – wyznali swoje grzechy i przyjęli przebaczenie. Jezus powiedział, iż przyszedł zbawić ludzi, którzy rozumieją, że potrzebują Jego pomocy (Ewangelia wg św. Marka 2, 17). Niezależnie od tego, kim jesteśmy i co uczyniliśmy, Bóg pragnie, abyśmy zapamiętali następującą prawdę: Wszyscy zgrzeszyliśmy i wszyscy potrzebujemy przebaczenia.

Odegraj scenkę

Niezależnie od tego, inni ludzie uważają nas za „dobrych”, czy „złych”, wszystkie nasze grzechy są problemem, wymagającym rozwiązania. Zapytaj dziecko: „Co powiedziałbyś grzesznikom, gdybyś był Bogiem?” Niech powie, jak to sobie wyobraża, chociaż Bóg by tego nie uczynił, np. „Jesteś taki odrażający, że nie chcę, abyś był blisko”, „Twoje grzechy są zbyt wielkie, abym mógł ci je przebaczyć”, „Jezus nie umarł za ciebie”. A teraz poproś dziecko, aby wypowiedziało słowa, którymi Bóg mógłby się posłużyć. Na przykład: „Tak bardzo cię kocham, że znalazłem sposób, abyś mógł przebywać blisko Mnie”, „Mój Syn, Jezus, umarł za każdy twój grzech”, „Moja miłość jest większa od zła, którego się dopuściłeś”.

***Jest to sprawiedliwość Boża przez wiarę
w Jezusa Chrystusa dla wszystkich, którzy wierzą.
Bo nie ma tu różnicy.***

List do Rzymian 3, 22

***Jak jest odległy wschód od zachodu,
tak daleko odsuwa od nas nasze występki.***

Księga Psalmów 103,12

Pytanie 13.

Czy Bóg zawsze mi przebaczy?

Być może chodziłeś długo nadąsany, gdy przyjaciel czymś cię zranił lub zachował się wobec ciebie niegrzecznie. Postanowiłeś, że nie będziesz się z nim przyjaźnić, dopóki nie będzie mu tak przykro jak tobie. Podjąłeś decyzję, że będziesz go źle traktował, dopóki nie przyjdzie i tysiąc razy nie powie „przepraszam”. Pismo Święte ma dla nas kilka dobrych wiadomości: Bóg nie postępuje z nami w ten sposób! Kiedy uwierzyliśmy, że Jezus zmazał nasze grzechy, natychmiast staliśmy się Jego przyjaciółmi. Kiedy prosimy Go o przebaczenie, udziela go! Przebacza nam – po raz pierwszy i za każdym kolejnym razem – kiedy tego potrzebujemy (1 List św. Jana 1, 8-9). Nie koniec na tym – zapomina o złu, które wyrządziliśmy, tak jak – by posłał nasze grzechy na drugi koniec wszechświata, abyśmy nigdy więcej ich nie oglądali!

Porównaj

Można posłużyć się następującą analogią, aby pomóc dziecku w lepszym zrozumieniu Bożego przebaczenia: „Nasza przyjaźń z Bogiem przypomina piękną wazę. Kiedy grzeszymy, waza pada na ziemię lub rozbija się o ścianę. Najlepszą rzeczą, którą my, ludzie, możemy zrobić, to pozbierać rozrzucone kawałki i skleić naczynie, mając nadzieję, że rysy nie będą widoczne. Bóg może uczynić coś daleko lepszego – Jego przebaczenie łączy ze sobą wszystkie kawałki naszej przyjaźni z nim. W ten sposób możemy rozpocząć wszystko od nowa, tak jakbyśmy nigdy nie zgrzeszyli. Wszystkie ślady pęknięć znikną!”